Súd:	Správny súd v Bratislave
Spisová značka:	5S/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0725100754
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M.
ECLI:	ECLI:SK:SpSBA:2026:0725100754.3

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom: Rovniankova č. 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpeného: Tkáč & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Hrnčiarska č. 29, 040 01 Košice, IČO: 53 929 691, za ktorú koná JUDr. Ján Tkáč, advokát a konateľ, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11586/2025-9, č. 15149/2025 zo dňa 01.04.2025, o druhom opakovanom návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

r o z h o d o l :

Správny súd v Bratislave druhý opakovaný návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 28.05.2025 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnou žalobou podanou na Správnom súde v Bratislave (ďalej len „správny súd“) dňa 28.05.2025 sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11586/2025-9, č. 15149/2025 zo dňa 01.04.2025, ktorým minister životného prostredia zamietol rozklad žalobcu voči rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie, vydanému v zisťovacom konaní č. 5921/2024-11.1.2/kp-R, 76538/2024, 76497/2024-int. zo dňa 27. 11. 2024, ktorým ako ústredný orgán štátnej správy starostlivosti o životné prostredie podľa § 1 ods. 1 písm. a) a § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako správny orgán podľa § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a ako príslušný orgán podľa § 3 písm. k) v spojení s § 54 ods. 2 písm. f) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“) rozhodlo podľa § 29 ods. 2, v súlade s § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.03.2024 a v súlade s § 46 a § 47 správneho poriadku po vykonaní zisťovacieho konania, že zmena navrhovanej činnosti „Ekologizácia technológie predúpravy karosérií“ navrhovateľa PCA Slovakia, s.r.o., Automobilová ulica 1, 917 01 Trnava, IČO: 36 256 013, sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.03.2024 a rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 5921/2024-11.1.2/kp-R, 76538/2024, 76497/2024-int. zo dňa 27. 11. 2024 potvrdil (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Spolu so správnou žalobou podal žalobca aj návrh na priznanie odkladného účinku, o ktorom správny súd rozhodol uznesením č. k. 5S/56/2025-113 zo dňa 30.10.2025, právoplatným dňa 14.11.2025, ktorým návrh žalobcu zamietol.

3. Žalobca podal správnemu súdu dňa 04.12.2025 opakovaný návrh na priznanie správneho účinku správnej žalobe, ktorý odôvodnil tým, že žaloba na ochranu životného prostredia je z teleologického hľadiska naplnením ústavného práva zainteresovanej verejnosti na priaznivé životné prostredie podľa

čl. 44 Ústavy SR, ktorého skutočný obsah sa vykladá v zmysle čl. 44 ods. 6 Ústavy SR prostredníctvom taxonómie, zásad a normatívov zákona o životnom prostredí. Zásady uvedené v § 11 až § 16 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o životnom prostredí“) predstavujú materiálny korektív vo vzťahu normám zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) v meritórnom právnom posudzovaní žalobnej veci. Týka sa to aj rozhodovania o odkladnom účinku Vzhľadom na ústavnú povinnosť je teda správny súd v prípade žaloby na ochranu životného prostredia uplatniť aj zásadu predbežnej opatrnosti podľa § 13 zákona o životnom prostredí, podľa ktorého sa uplatňuje zásada predbežnej opatrnosti spočívajúca v tom, že ak sa nepodarí spoľahlivo odstrániť pochybnosť o tom, či nepriaznivý jav pre životné prostredie nastane, je nutné predpokladať že nastane. Vo veciach životného prostredia je povinnosť vyhodnocovať neistotu týkajúcu sa či nastanú právne či reálne nepriaznivé následky pre životné prostredie právnou fikciou prezumujúcou poškodenie životného prostredia, ktorému treba predísť. V žalobnej veci je predmetom sporu práve skutočnosť, či je dostatočne zabezpečená starostlivosť a ochrana o životné prostredie v zmysle zákonov vo veciach životného prostredia a preto až do vydania rozsudku ide o vec spornú a neistú. V dôsledku § 13 zákona o životnom prostredí to znamená, že zásada predbežnej opatrnosti predstavuje materiálny korektív k ustanoveniam § 185 SSP, pričom žalobca nemusí preukazovať negatívne následky tie sa ex lege (zo zákona) prezumujú a to až do vydania meritórneho rozsudku. Zásada predbežnej opatrnosti je predmetom právnej ochrany primárnym právom Európskej únie. Zásadou predbežnej opatrnosti sa rozumie taký prístup k riadeniu rizík, podľa ktorého by sa istá politika či isté opatrenie nemali vykonávať, ak existuje možnosť, že politika alebo opatrenie môžu privodiť škodu verejnosti či životnému prostrediu, a ak ešte v tejto otázke nebola dosiahnutá vedecká zhoda. Politiku alebo opatrenie je možné prehodnotiť, keď bude k dispozícii viac vedeckých informácií. Zásada predbežnej opatrnosti sa vymedzuje v článku 191 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) ako zásada predchádzania škodám. V prípadoch žaloby na ochranu životného prostredia podľa § 61 písm. c) SSP sa logika rozhodovania o odkladnom účinku žaloby „obracia naruby“ – ak žalovaný alebo adresát žalovaného rozhodnutia nepreukážu vyšší záujem na prelomení zásady predbežnej opatrnosti, potom správny súd má ipso facto právnu povinnosť odkladný účinok žaloby priznať, práve z dôvodu, aby len pre neuloženie odkladného účinku adresát žalovaného rozhodnutia svoje právo nerealizoval. Tým by sa spôsobilo, že úspešný žalobca síce dosiahne právny úspech žalobou, ktorá však bude v konečnom dôsledku viesť len k tomu, že prípadný zrušujúci rozsudok bude nevykonateľný, lebo žalované rozhodnutie a z neho vyplývajúce oprávnenie budú skonzumované.

4. Správny súd v Bratislave uznesením č. k. 5S/56/2025-185 zo dňa 10.03.2026, právoplatným dňa 03.04.2026, zamietol opakovaný návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

5. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

6. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

7. Podľa § 187 ods. 3 SSP o návrhu žalobcu podľa § 185 rozhodne správny súd do 30 dní od doručenia vyjadrenia žalovaného k tomuto návrhu, prípadne administratívnych spisov, ak bol návrh podaný súčasne so správnou žalobou.

8. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

9. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. 6. 2024, sp. zn. I. ÚS 326/2024 (body 17 a 19): „Rozhodnutie o priznaní alebo nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP nie je rozhodnutím vo veci samej a následky z neho plynúce nie sú konečné a nezmeniteľné, a možno preto konštatovať, že takéto rozhodnutie je zákonom konštruované ako rozhodnutie dočasnej povahy (m. m. III. ÚS 468/2018, I. ÚS 158/2020, I. ÚS 132/2022, I. ÚS 135/2022, II. ÚS 457/2022, III. ÚS 231/2024, IV. ÚS 181/2024). Posúdenie splnenia podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žaloby je zásadne vecou konajúceho správneho súdu, pričom k prieskumu

reálnej existencie týchto podmienok nie je ústavný súd oprávnený... Inštitút odkladného účinku správnej žaloby je koncipovaný predovšetkým ako dočasná procesná ochrana žalobcu pred okamžitým výkonom pre neho nepriaznivého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak sú na to splnené zákonom vyžadované podmienky. Ide teda o výnimočný inštitút, ktorého účelom je ochrániť adresáta verejnej správy pred prípadnými neodstrániteľnými negatívnymi následkami aktov verejnej správy za kumulatívneho splnenia podmienky, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom."

10. Správny súd poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 132/2022-11 z 03.03.2022, bod 11, podľa ktorého: „Možnosť priznania odkladného účinku správnej žalobe rozhodnutím správneho súdu je plne ovládaná dispozičnou zásadou. Podanie návrhu na priznanie odkladného účinku nie je viazané na žiadnu lehotu. Žalobca môže podať takýto návrh najskôr so správnou žalobou, či už ako jej súčasť, alebo samostatne, a najneskôr do konečného rozhodnutia správneho súdu (pozri § 187 ods. 3 SSP). Návrh na priznanie odkladného účinku má v zásade povahu podania vo veci samej (§ 55 ods. 2 SSP). Okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec závisí vo veľkej miere aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia. (pozri aj Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 924, 926 až 927 a 934)."

11. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 53/2018-15 zo dňa 07.02.2018, bod 25: „podanie návrhu na priznanie odkladného účinku nie je viazané na žiadnu lehotu. V zmysle § 187 ods. 3 SSP žalobca môže podať takýto návrh najskôr so správnou žalobou, či už ako jej súčasť alebo samostatne a najneskôr do konečného rozhodnutia správneho súdu. Keďže proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na priznanie odkladného účinku, či už kladne, alebo záporne, nie je podľa § 439 ods. 2 písm. e) SSP prípustná kasačná sťažnosť, najmä z dôvodu, aby sa pre rozhodovanie o nej zbytočne nepredlžovalo konanie vo veci samej, možno podať nový návrh na priznanie odkladného účinku, ak došlo k zmene pôvodného skutkového alebo právneho stavu."

12. Žalobca doručil súdu ďalší, v poradí druhý, opakovaný návrh na priznanie odkladného účinku zo dňa 28.04.2026, ktorý odôvodnil s poukazom na § 185 písm. b) SSP tým, že rozhodnutie žalovaného má základ v článku 8a smernice o EIA, o ktorej platnosti vo vnútroštátnom poriadku vzhľadom na nesprávnu transpozíciu, je objektívna pochybnosť a je predmetom tejto žaloby, pričom v rozhodnom čase bola predmetom infringementu INFR/2019/2223. Zdôraznil, že v predmetnej veci sa jedná o žalobu majúcu základ v práve Európskej únie a že, v rozhodnom čase bol vnútroštátny právny predpis v rozpore s právom Európskej únie.

13. Žalovaný sa k ďalšiemu, v poradí druhému, opakovanému návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vyjadril dňa 29.05.2026 tak, že v plnom rozsahu odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 08.10.2025. V tomto vyjadrení žalovaný uviedol, že žalobca nijak nekonkretizoval, aké dopady by mohol výkon rozhodnutia žalovaného mať, prípadne ako by sa mala hrozba prejaviť a iba všeobecne vyjadril hypotetickú možnosť, avšak nijako bližšie nepreukázal negatívne dopady napadnutého rozhodnutia.

14. Správny súd uvádza, že konanie Európskej komisie vedené pod číslom INFR (2019) 2223, sa týkalo Slovenskej republiky a vytýkania nesúladu transpozície smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13.12.2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (kodifikované znenie) (Ú. V. EÚ L 26, 28.1.2012, s 1) zmenenej smernicou 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú v. EÚ L 124, 25.4.2014 s. 1) do slovenských právnych predpisov. Toto konanie nebolo o neplatnosti uvedenej smernice, pričom ani sám žalobca vo svojom návrhu neuviedol skutočnosti, pre ktoré by mal on vážne pochybnosti o platnosti tejto smernice. Pritom základným predpokladom pre priznanie odkladného účinku podľa § 185 písm. b) SSP je práve pochybnosť o platnosti právne záväzného aktu Európskej únie, v ktorom má žalobou napadnuté rozhodnutie podklad.

15. Ďalšou podmienkou je, aby žalobcovi inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma. S tým, či je táto podmienka splnená, sa správny súd vysporiadal v uznesení, ktorým rozhodol o prvom ako aj opakovanom návrhu na priznanie odkladného účinku. Keďže vo veci nedošlo k zmene pôvodného skutkového alebo právneho stavu, nie je splnená ani táto podmienka na priznanie odkladného účinku na základe ďalšieho, v poradí druhého, opakovaného návrhu na priznanie odkladného účinku.

16. Napokon sa správny súd vysporiadal aj s tým, či je splnená aj tretia podmienka na priznanie odkladného účinku podľa § 185 písm. b) SSP, a to neexistencia rozporu so záujmom Európskej únie. Ohľadom splnenia tejto podmienky správny súd uvádza, že práve konanie Európskej komisie je konaním presadzujúcim záujmy Európskej únie, a to, či v dôsledku okolností týkajúcich sa nesprávnej transpozície smernice do nášho právneho poriadku, došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia žalovaného, bude predmetom konania vo veci samej.

17. Na priznanie odkladného účinku podľa § 185 písm. b) SSP musia byť splnené všetky vyššie uvedené podmienky, pričom správny súd nezistil naplnenie ani jednej z nich.

18. Správny súd na základe vyššie uvedeného podľa § 188 SSP zamietol návrh tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

19. Toto uznesenie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť [§ 439 ods. 2 písm. e) SSP].